

Äldste M. Russell Ballard
i de tolv apostlarnas kvorum

Finn glädje genom kärleksfullt tjänande

Må vi visa vår kärlek och uppskattning till Frälsarens försoningsoffer genom vårt enkla och barmhärtiga tjänande.

Bröder och systrar, jag hoppas att ni som besöker Salt Lake City tar er tid att njuta av de vackra vårblommornas färger och dofter på tempelområdet.

Våren för med sig förnyat ljus och liv och påminner oss genom årstidernas växling om vår Herre och Återlösares, Jesu Kristi liv, offer och uppståndelse, ty "allt vittnar om [honom]" (Mose 6:63).

Mot vårens vackra bakgrund och hoppet den representerar har vi en värld fylld med osäkerhet, komplexitet och förvirring. Det dagliga livets ständiga krav — utbildning, arbete, barnuppfostran, kyrkans administration och ämbeten, världsliga aktiviteter och även smärtan och sorgen från oväntade sjukdomar och tragedier — kan ta på krafterna. Hur kan vi befria oss från alla dessa utmaningar och osäkerheter och finna sinnesfrid och glädje?

Ofta liknar vi den unge köpmannen från Boston som 1849, enligt vad det berättas, rycktes med av iver i den kaliforniska guldrushen. Han sålde alla sina ägodelar för att söka lyckan i Kaliforniens floder, som han hörde var fulla av guldklimpar så stora att man knappt kunde bära dem.

Dag efter ändlös dag doppade den unge mannen vaskpannan i floden utan resultat. Hans enda belöning var en växande hög med stenar. Modfärdig och utfattig tänkte han ge upp när en gammal erfaren guldgrävare en dag sade till honom: "Det var en ordentlig hög med stenar du har där, min pojke."

Den unge mannen svarade: "Det finns inget guld här. Jag ger mig av hemåt igen."

Den gamle guldgrävaren gick bort till stenhögen och sade: "Visst finns det guld här. Du måste bara veta var du ska hitta det." Han plockade upp två stenar och slog dem mot varandra. En av stenarna splittrades och där var flera guldkorn som gnistrade i solskenet.

Den unge mannen märkte att vid guldgrävarens midja hängde det en buktande läderpung, och han sade: "Jag letar efter sådana guldklimpar som du har i din läderpung och inte bara små guldkorn."

Den gamle guldgrävaren räckte påsen till den unge mannen som tittade i den med förväntan att få se flera stora guldklimpar. Han förstummades av att se att läderpungen var fylld med tusentals korn av guldsand.

Den gamle guldgrävaren sade: "Min unge man, du är så upptagen med att leta efter stora guldklimpar att du förbisett de här dyrbara guldkornen. Jag har blivit mycket rik av att tålmodigt samla sådana där små korn."

Den här berättelsen illustrerar den andliga sanning som Alma undervisade sin son Helaman om:

"Med små och enkla medel uträttas mycket stort ...

och med mycket små medel ... åstadkommer [Herren] många själers frälsning" (Alma 37:6–7).

Bröder och systrar, Jesu Kristi evangelium är enkelt, hur komplicerat vi än försöker göra det. Vi bör sträva efter att på liknande sätt hålla livet enkelt, fritt från yttre påverkan, och inrikta oss på det som är viktigast.

Vilka är de dyrbara, enkla tingen i evangeliet som ger oss klarhet och målmedvetenhet i livet? Vilka är de där guldkornen i evangeliet som vi tålmodigt måste samla under vår livstid så vi belönas med den slutliga skatten — det eviga livets dyrbara gåva?

Jag tror att det finns en enkel men djup — även sublim — princip som omfattar allt i Jesu Kristi evangelium. Om vi helhjärtat tar till oss den principen och sätter den i centrum i livet, renar och helgar den oss så att vi återigen kan leva i Guds närhet.

Frälsaren talade om den principen när han svarade på en laglärds fråga: "Mästare, vilket är det största budet i lagen?"

Han svarade: "Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd.

Detta är det största och främsta budet.

Sedan kommer ett som liknar det: "Du skall älska din nästa som dig själv" (Matt 22:36–40).

Det är bara när vi älskar Gud och Kristus av allt hjärta, själ och sinne

som vi kan dela den kärleken med våra medmänniskor genom att vara vänliga och hjälpsamma — så som Frälsaren skulle älska och betjäna oss om han levde bland oss idag.

När Kristi rena kärlek — eller kristlig kärlek — omsluter oss tänker, känner och handlar vi mer som vår himmelske Fader och Jesus skulle tänka och känna och handla. Vår motivation och uppriktiga önskan liknar då vår Frälsares. Han berättade om sin önskan för sina apostlar kvällen före korsfästelsen: Han sade:

”Ett nytt bud ger jag er, att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er ...

Om ni har kärlek till varandra, skall alla förstå att ni är mina lärjungar” (Joh 13:34–35).

Kärleken som Frälsaren beskrev är en aktiv kärlek. Den bevisas inte genom stora heroiska handlingar, utan genom vänlighetens och tjänandets enkla gärningar.

Det finns ett oräkneligt antal sätt

och omständigheter att betjäna och älska andra. Låt mig föreslå några stycken.

För det första börjar kärleken i hemmet. Dent absolut viktigaste principen som bör råda i hemmet är den gyllene regeln — Herrens uppmaning att ”allt vad ni vill att människorna skall göra er, det skall ni också göra dem” (Matteus 7:12). Ta en minut och föreställ dig hur det skulle kännas om du var den som fick ta emot tanklösa ord eller gärningar. Låt oss genom vårt föredöme lära alla i familjen att visa varandra kärlek.

En annan plats där vi ges stora möjligheter att tjäna är i kyrkan. Våra församlingar och grenar bör vara en plats där den gyllene regeln alltid vägleder våra ord och handlingar gentemot varandra. Genom att vara vänliga mot varandra, tala stödjande och uppmuntrande ord och visa känslighet inför andras behov skapar vi en kärleksfull enighet bland medlemmarna i församlingen. Där kristlig

kärlek råder finns ingen plats för skvaller eller ovänliga ord.

Församlingsmedlemmar, både vuxna och unga, kan förena sig i meningsfullt tjänande för att välsigna andra. För bara två veckor sedan rapporterade presidenten för området Sydamerika Nordväst, äldste Marcus B. Nash, att de genom att ge ”de andligt starka i uppgift att hjälpa dem som är svaga” räddar hundratals mindre aktiva vuxna och ungdomar. Genom kärlek och tjänande, ”en efter en”, är de på väg tillbaka. Sådana vänskapliga handlingar skapar också ett starkt och bestående band mellan alla berörda — både de som hjälper och de som får hjälp. Så många dyrbara minnen kretsar kring sådant tjänande.

När jag tänker tillbaka på mina många år i kyrkans arbete är mina mest bestående minnen de gånger jag tillsammans med andra församlingsmedlemmar arbetat för att bistå någon behövande.

Jag minns till exempel när jag

var biskop och arbetade med flera aktiva medlemmar i min församling för att rensa ut silogropen på stavens välfärdsfarm. Det var ingen trevlig uppgift! En mindre aktiv broder som inte hade varit i kyrkan på många år inbjöds att hjälpa till. Tack vare den kärlek och det kamratskap han upplevde medan vi arbetade och samtalande i det stinkande ensilagehålet kom han tillbaka till kyrkan och beseglades senare i templet till sin hustru och sina barn. Vårt kamratskap föddes i tjänandet och har välsignat hans barn, barnbarn och nu barnbarns barn. Många av dem har gått ut som missionärer, gift sig i templet och fostrar eviga familjer — allt tack vare ett stort arbete som

kom sig av en enkel gärning, ett litet guldkorn.

Ett tredje område där vi kan tjäna är i samhället. I sann kärlek och omsorg kan vi sträcka oss ut till dem som behöver vår hjälp. Många av er har tagit på er t-shirts med "hjälpande händer" på och arbetat outtröttligt på att lindra andras nöd och förbättra samhället. Ensamstående unga vuxna i Sendais stav i Japan utförde nyligen ett ovärderligt arbete med att leta efter medlemmar efter den förödande jordbävningen och tsunamin. Det finns så många sätt att tjäna på.

Genom uppriktig vänlighet och uppriktigt tjänande kan vi bli vänner med dem vi betjänar. Från sådan vänskap kan en bättre förståelse för

vår hängivenhet mot evangeliet och en önskan att lära sig mer om kyrkan växa fram.

Min gode vän äldste Joseph B. Wirthlin talade om kraften i den principen när han sade: "Vänlighet är storhetens kärna ... Vänlighet är nyckeln som öppnar dörrar och skapar vänner. Den får hjärtat att vekna och formar relationer som består livet igenom" ("Vänlighetens dygd", *Liahona*, maj 2005, s. 26).

Ett annat sätt att betjäna vår himmelske Faders barn på är genom missionsarbete — inte bara som heltidsmissionärer utan också som vänner och grannar. Kyrkans framtida tillväxt kommer inte av att vi knackar på främlingars dörrar. Den sker när medlemmar, och våra missionärer, uppfylls av Guds och Kristi kärlek och lägger märke till människors behov och tar hand om de behoven i en anda av kristuslikt tjänande.

När vi gör det, bröder och systor, känner de som har ett sökande hjärta vår uppriktighet och kärlek. Många vill då få veta mer om oss. Då och endast då kan kyrkan växa och uppfylla hela jorden. Det uppnås inte bara genom missionärernas arbete, utan varje medlem måste intressera sig och verka för det.

I allt vårt tjänande behöver vi vara känsliga för den Helige Andens meningar. Den stilla och milda rösten låter oss veta vem som behöver vår hjälp och vad vi kan göra för att hjälpa dem.

President Spencer W. Kimball sade: "Det är viktigt att vi tjänar varandra i riket ... Ofta består vårt tjänande av enkel uppmuntran eller av att ge ... hjälp med vardagliga uppgifter — men vilka storartade konsekvenser kan det inte bli ... av små men genomtänkta handlingar" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W. Kimball* [2006], s. 84).

Och president Thomas S. Monson gav oss rådet:

”Andras behov finns överallt omkring oss och vi kan alla göra något för att hjälpa någon ...

Om vi inte mister vårt liv i våra medmänniskors tjänst så har vårt liv inte mycket mening” (“Hur har jag hjälpt någon idag?” *Liahona*, nov. 2009, s. 85).

Bröder och systrar, jag vill återigen betona att vår himmelske Faderns och hans älskade Sons viktigaste egenskap, som vi bör önska att ha inom oss, är kärlekens gåva, ”Kristi rena kärlek” (Moroni 7:47). Från den gåvan utvecklas vår förmåga att älska och tjäna andra som Frälsaren gjorde.

Profeten Mormon lärde oss hur oerhört viktig den gåvan är och beskrev hur vi kan skaffa oss den: ”Därför, mina älskade bröder, be till Fadern av allt ert hjärta att ni må vara fyllda av denna kärlek som han har utgjutit över alla som är hans Sons, Jesu Kristi, sanna efterföljare, så att ni kan bli Guds söner, så att vi, när han visar sig, skall bli lika honom, ty vi skall se honom sådan han är, så att vi kan ha detta hopp och så att vi kan bli renade alldeles som han är ren” (Moroni 7:48).

Mycket stort uträttas genom små och enkla medel. På samma sätt som de små guldkornen med tiden blir till en stor skatt, samlas våra små och enkla vänlighetstjänster till ett liv fyllt av kärlek till vår himmelske Fader, hängivenhet mot Herrens Jesu Kristi verk och en känsla av frid och glädje varje gång vi når ut till varandra.

När vi nu närmar oss påskhögtiden, må vi visa vår kärlek till och uppskattning för Frälsarens försoningsoffer genom enkla och barmhärtiga tjänster för våra bröder och systrar hemma, i kyrkan, och i våra samhällen. Om detta ber jag ödmjukt i Jesu Kristi namn, amen. ■

Äldste Neil L. Andersen

i de tolv apostlarnas kворum

Förbered världen för Herrens andra ankomst

Er mission blir ett heligt tillfälle för er att föra andra till Kristus och hjälpa till att förbereda Frälsarens andra ankomst.

Jag talar ikväll speciellt till er som är 12 till 25 år gamla och som bär Guds prästadöme. Vi tänker på er ofta och vi ber för er. Jag berättade en gång om vårt fyraåriga barnbarn som knuffade till sin lillebror hårt. Efter att ha tröstat det gråtande barnet vände sig min hustru Kathy till fyraåringen och frågade eftertänksamt: ”Varför knuffade du din lillebror?” Han tittade på sin mormor och svarade: ”Förlåt, Mimi. Jag har tappat bort min VDR-ring och kan inte välja det rätta.” Vi vet att ni verkligen försöker att alltid välja det rätta. Vi älskar er innerligt.

Har ni någon gång tänkt på varför ni sändes till jorden just vid den här tiden? Ni föddes inte under Adam och Evas tid eller medan faraonerna regerade i Egypten, eller under Mingdynastin. Ni har kommit till jorden vid den här tiden, tjugo århundraden efter Kristi första ankomst. Guds prästadöme har återställts till jorden och Herren har börjat bereda världen för sin härliga återkomst. Detta är en tid med stora möjligheter och betydande ansvarsuppgifter. Detta är er tid.

När ni döptes tillkännagav ni er tro

på Jesus Kristus. Med er ordination till prästadömet har era talanger och andliga förmågor ökat. Ett av era största ansvar är att hjälpa till att bereda världen för Frälsarens andra ankomst.

Herren har utsett en profet, president Thomas S. Monson, att leda hans prästadömes uppdrag. Till er har president Monson sagt: ”Herren behöver missionärer.”¹ ”Varje värdig och duglig ung man bör förbereda sig att verka som missionär. Missionsarbetet är en prästadömsplikt — en plikt som Herren förväntar sig av [er] som har fått så mycket.”²

Att tjäna som missionär kräver uppoffringar. Det kommer alltid att finnas något ni lämnar bakom er när ni tackar ja till kallet från profeten att tjäna som missionär.

De som är intresserade av rugby vet att Nya Zeelands ”All Blacks”, ett namn de fått på grund av sina svarta matchdräkter, är det mest berömda rugbylaget någonsin.³ Att bli utvald att spela med i ”All Blacks” i Nya Zeeland kan jämföras med att spela i ett Superbowl-lag i amerikansk fotboll eller ett slutspelslag i fotbolls-VM.